

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. , 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на седми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ДЕЯН Г. ИЛИЕВ**

при участието на секретаря **РАДИАНА Д. ГРОЗЕВА**
като разгледа докладваното от **ДЕЯН Г. ИЛИЕВ** Административно наказателно дело № 20215510200360 по описа за 2021 година

Обжалвано е Наказателно постановление № 21-0284-000337 от 10.03.21 г. на РУМВР К.. Жалбоподателят Г. В. М., недоволен от наложеното му наказание, моли съда да го отмени. Оспорва извършеното нарушение като маловажно.

В с.з. поддържа жалбата си и моли съда да отмени НП.

Въззиваемата страна, редовно призована в с.з. не изпраща представител. В писмено становище се излагат съображения за неоснователност на жалбата.

Съдът, като извърши цялостна проверка на констативния акт (АУАН) и Наказателното постановление (НП), взе предвид становищата на страните, и прецени заедно и поотделно събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е неоснователна.

Административнонаказващият орган (АНО) е приел за установено, че на 09.02.2021 г. в 00.45 часа в гр. К. на ул. „А.С. № 30 жалбоподателят е паркирал върху тротоара извън определените от собствениците или администрацията на пътя места, с което виновно е нарушил чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

Описаната фактическа обстановка се установява от АУАН № 583376о т 23.02.2021 г., свидетелство за регистрация на МПС – част 1, експертно решение № 1868 от 093 от 26.07.2001 г., карта за паркиране за хора с увреждания № 00320, справка, уведомление, договор за отдаване под наем на общински терен № 2231 от 20.01.2004 г. – инвалид, справка

за нарушител/водач, 5 бр. фотоснимки.

В с.з. нарушението не се оспорва. Жалбоподателят заявява, че в непосредствена близост имал гараж, но тъй като колата постоянно му трябвала, не можел постоянно да я вкарва и изкарва, паркирането на тротоара било постоянно състояние, правил го напълно съзнателно.

Приложените фотоснимки и договорът за отдаване под наем на общински терен потвърждава тезата на жалбоподателя. Договорът е сключен от името на А. М.а, за която в експертното решение на ТЕЛК, приложено по делото, се установява, че има 95,5 % инвалидност.

Съгласно чл. 94, ал. 3 от ЗДВП се допуска престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци.

Безспорно жалбоподателят като водач на МПС-во не е инвалид и не е имал разрешение от Община К. да паркира МПС-во върху тротоара, нито от разпита на св. М. се установява, че мястото е с означение от Община К. за паркиране върху тротоара, от което следва, че нарушението е било безспорно извършено.

Разпоредбите на чл. 54, ал. 5 от ЗДВП и чл. 14, т. 5 от Наредба № 4 за реда за спиране, престой и паркиране на пътни превозни средства на територията на Община К., предвиждат облекчения за паркоместа за инвалиди със съответните знаци, но в случая мястото не е било означено като такова.

Макар майката на жалбоподателя да е в затруднено положение, поведението на жалбоподателя като неин син е противоправно. Самият той сочи, че се касае за перманентно паркиране в тротоара, което обаче е недопустимо, тъй като ако в случая това поведение не се санкционира, ще бъде признато за привилегия, а това е недопустимо от гл. точка на правовия ред. Тъй като не се касае за инцидентен случай, съдът не приема, че е налице маловажност по см. на чл. 28 от ЗАНН. Редно е, жалбоподателят от името на неговата майка да се обърне към Община К. за осигуряване на специално място за инвалиди ако безопасността на движението го позволява.

За извършеното нарушение е било наложено минимално наказание по съответната санкционна норма на чл. 178е от ЗДВП – глоба в размер от 50 лв.

При извършената служебна проверка не се установиха допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на НП и съставяне на АУАН.

Следователно НП следва да се потвърди като законосъобразно и обосновано.

Потвърждаването на НП прави основателно искането на въззиваемата страна за присъждане

на разноси съгласно правилата на чл. 63, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН.

В случая следва да се присъди минимално предвиденото в чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ възнаграждение в размер на 80 лв. съгласно препращащата норма на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ

Водим от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0284-000337 от 10.03.21 г. на РУМВР К., с което на жалбоподателя Г. В. М. ЕГН ***** е било наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 50 лв.

ОСЪЖДА жалбоподателя ДА ЗАПЛАТИ по сметка на ОДМВР Стара Загора, ЕИК 1290009952 - BG30UNCR76303100115626 сумата от 80 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Административен съд гр. Стара Загора.

Съдия при Районен съд – К.: _____